

tvivl om, at ægteskaber blandt unge er indgået efter parternes eget ønske.

Man kan jo godt anføre, at det jo i virkeligheden er en utrolig udansk regel. Og det siger jeg ikke, fordi vi ikke vil stemme på reglen, for det vil vi. Men den er jo aldeles udansk, fordi reglen er udtryk for den triste kendsgerning, at vi i vort moderne Danmark er vidne til, at unge mennesker, der er født i Danmark, opvokset i Danmark, veluddannede og velintegrerede, alligevel ikke får lov at indgå ægteskab efter danske normer, men efter ældgamle og forældede normer fra fjernere himmelstrøg, som masser af danskere betragter som mere eller mindre barbarske. Herboende forældre fortsætter med at bortgifte deres børn med personer i udlandet, der tilhører en kultur, der ligger langt fra den danske. Resultatet kender vi: talrige tragedier, fordi de unge befinder sig midt imellem to kulturer – tragedier, fordi de er kommet i loyalitetskonflikt mellem forældrene og deres hjerte og deres vilje til at blive danskere.

Jeg vil godt sige det så klart, som det er mig muligt her fra talerstolen i dag – jeg håber også, at ministeren vil bekræfte, at regeringen er enig i følgende synspunkter: Det er forældrenes ansvar, at de unge udlændinge nu får frihed til at blive danskere, at de unge får frihed til at udanne sig, som de ønsker, og gifte sig med hvem de vil.

Jeg håber også, ministeren vil bekræfte og forsikre Folketinget om, at det nu så altså også er meningen, at reglen skal bruges, at ministeren med loven i hånden nu vil statuere nogle eksempler og give afslag, så forældrene forstår, at nu er det alvor. Det bør siges helt klart for et stort flertal her i det danske Folketing, at nu forlanger vi altså, at udenlandske forældre holder op med at lægge hindringer i vejen for, at deres børn kan blive danskere med danske omgangsformer, der letter adgangen til samvær med andre unge og adgang til arbejdspladserne. Det er jo åbenheden og samværet også med danskerne og eventuelt giftermål med danskere, der i hvert fald for herboende udlændinge letter integrationen.

Og det er altså også vigtigt at få sagt, at det her også er noget med holdninger. Det er et spørgsmål om, at forældrene forstår, at når de ønsker at være indvandrere i Danmark og gøre deres børn til indvandrere i Danmark, så må de altså også deltage på lige fod med danske forældre i forældrearrangementer på skolerne og give børnene mulighed for at deltage i fritidsar-

rangementer på lige fod med danskere. På den måde lettes integrationen, og forholdet mellem danskere og udlændinge forbedres.

Regeringens pakke, som man har kaldt den, er udtryk for et ønske om at forbedre mulighederne for integration. Vi synes, der er meget statslig omklæmning i den, og det er jo ikke noget, Venstre ønsker, men vi støtter naturligvis intentionerne. Og vi ønsker i dag at understrege igen, at for os er integration først og fremmest den enkelte udlændings eget ansvar, og ansvaret for børnenes integration påhviler først og fremmest forældrene.

Vi kan altså støtte forslaget, men vi synes ikke, det går langt nok, og vi vil overveje at stille ændringsforslag til lovforslaget.

Af det, jeg har sagt her, fremgår også, at vi naturligvis støtter de to beslutningsforslag, nr. B 72 og nr. B 73, fra Det Konservative Folkeparti. Forslagene er til dels overhalet af regeringens forslag, og det er såmænd også den eneste grund til, at vi ikke er medforslagsstillere sammen med De Konservative.

Der er specielt én regel, jeg godt vil annoncere nu, som vi har meget lyst til at fremsætte som ændringsforslag. Det er spørgsmålet om, hvor længe man skal have været her for at få permanent opholdstilladelse. Vi har noteret os, at Kristeligt Folkeparti er på skred i den sag. V og K har tidligere fremsat forslag om, at man skal have haft opholdstilladelse i 7 år, før den bliver permanent. Jeg har forstået det sådan, at Kristeligt Folkeparti nu vil arbejde for en 5-årsregel. Det vil vi gerne stille ændringsforslag om sammen med Kristeligt Folkeparti.

Og med disse bemærkninger kan jeg love et positivt udvalgsarbejde.

(Kort bemærkning).

Henrik Svane (RV):

Fru Birthe Rønn Hornbechs vedholdenhed er kendt også uden for Folketingssalen, og indimellem kan den, vil jeg sige, være befriende, ja nærmest forløsende. Jeg tænker her på, at det jo langt om længe er gået op for befolkningen, at de ændringer i udlændingeloven, som Venstre ønsker, om at oprette lejre i nærområderne, at asylansøgning, hvis det lykkes i europæisk rum at blive enig, kun skal kunne foretages derne-defra, og at også Venstre vil ønske at afskaffe de facto-begrebet, som vi har debatteret her i salen i de 3 år, jeg har været herinde, uden at offentligheden faktisk har forstået, hvad det